

ROSA

LIST DOSSO

MRACLIN

BROJ 2

NASA LOSIJA POLCVICA

Već je mnogo puta dokazana tvrdnja da u našoj Mjesnoj zajednici postoji određen broj ljudi vječitih nezado voljnika, ljudi koji ne shvaćaju razvoj MZ, ljudi koji ne shvaćaju da smo na pragu 21. stoljeća, spekulanta, ljudi koji uvijek imaju nešto prigovarati i gundati protiv MZ.

Piše: Darko Crnić

Počelo je sa izradom pješačkih pločnika davne 1923., (približno), sa privjeskom da to delamo da se gospoda

budu šetala trotoarom. Kod asfaltiranja mjesta bili su maltretirani aktivisti... "da pas mater, što će to nama itd."

Ove 1987. godine MZ je sprovodila akciju izrade telefonske mreže i uvođenja telefona u domaćinstva. Aktivisti su radili anketu među građanima. Opet je bilo nevjerice, neslaganja, prigovarivanja. Zatim je MZ organizirala potpisivanje ugovora. Većina zainteresiranih je potpisala ugovore sa zadovoljstvom, ali bilo je opet onih koji su propagirali svoje ideje. Po njihovom je telefon luksuz, prekopati će cijelo selo, da MZ poduzima samo bespotrebne akcije, da tekst ugovora ne valja, da će nas prevariti, da nikad neće uvesti telefone, da će nas opljačkati, odnosno podići cijenu. Izgleda da Skupštini i Savjetu nisu vjerovali i mnogi oni koji su potpisali ugovore, a kamoli oni vječiti nezadovoljnici. Naknadno kad je akcija potpisivanja već završila, počela se javljati ona druga grupa mještana sa zahtjevima za uvođenje telefona, stvorivši tako Skupštini dodatne poslove, pa sve do danas kad je završeno ukopavanje kabela i kad predstavnici MZ moraju urgirati kod SIZ-a za stambene i komunalne poslove i moliti da sklopi nove ugovore sa našim predragim mještanima, unatoč dogovora sa SIZ-om da se naknadni zahtjevi neće primati. No sad je "vuna" jer u okolnim Mjesnim zajednicama umjesto 60 miliona, telefon košta 120 miliona, pa ti naknadni navaljuju pa navaljuju jer je još uvijek 120- 2X60. To je otprilike ta priča o onoj drugoj strani koja u početku koči akcije, na sredini je negira, pri kraju stvara problemi MZ-i, a na uspješnom kraju pljuče po MZ-i bez obzira koliko mu odgovara novo stanje.

Za informaciju građanima, spisak potpisnika ugovora završio je brojem 168.

.....

Često ljubav tako prelazi neosjetno preko večeri u svijetloplavom bojom usana hladan pogled iznad ramena i opreznost do novog susreta ne trudi se da budeš jedina mrtva lica vlada ju jezikom rijetkim i nerazumljivim i nema mjesta za tebe a kad suze ig raju razlozi se povlače pred iskušanjem da se zaboravi i da borba nikad ne ne ugasi proljeće u tvom srcu i da uspiješ BEZ MAME

ZIVOT KOJI NAS PREVIŠE NE VESELI

Većini omladinaca se u ove jesenske dane događaju trenuci kada padaju u stanovitu monotoniju (krizu). Mnogo ih žali za ljetom koje je bezobzirno nestalo i užasno je daleko, a sasvim ih uništi ono što slijedi (škola, zima...).

U našem mrtvom mjestu omladina se u ovo zimsko doba nema gdje okupiti (ili ne zna), pa se većina rulje doma drogira uz dobru mjuzi i čikanje. Kao što je poznato, imamo dvije birtije, jedna za zadnje alkoholičare, a druga za strastvene kartaše i ako se ništa ne poduzme ostaje nam da biramo na koju ćemo stranu. Gro nas živi za subotu kada izlazimo na čage, u disco klubove gdje nam ne preostaje ništa drugo nego da se naroljamo i odtancamo bekovski ples uz rhytam grupe "Sjaj", te na taj način pobjegnemo od stvarnosti. No, sve to za mene nije dovoljno i već mi je svega dosta. Sve je prolazno, pa i način na koji se možemo otkaçiti jednom dojadi. Dok se prijašnja omladina znala u svom rodnom mjestu otkaçiti i uživala iako nije imala ništa, mi danas bježimo od njega i siguran sam da su potrebno promjene jer generacije koje dolaze u našem ljepom mjestu neće uživati nego samo živjeti.

Soba puna očajanja nemam kuda ni da bježim
doživotno ista sranja pokraj sebe mrtav ležim.

DAMIR GALEKOVIĆ

U ŠKRIPCUCU: STIV

Bok Stiv, kak smo? IDE POMALO. Ne ide baš ko' nekad, pljuge poskupele, alkohol... MA KAKI, SAD SE VIŠE NE SPLATI ITI V BERTIJU, BOLJI SU OVAK PRIVATNI TULUMI, PRI CIMBE, HRKU, TU SE NAPIITI, NALEJATI I DOMOM SPAT. Kaj bi ti napravil da se omladina malo razmrda, sve oće pomreti, kaj je to? PA TO JE BANDA, MRACLINSKA BANDA, SVI SAMO IDU V STOTKU... (uzima doping: BOG DAJ!) OVOGA SVI IDU SAMO U STOTKU, GORICU, ŽENSKÉ SU ZA NISTA SAMO ISCU GORICKE FRAJERE... Pa, ja ne znam zakaj one nas ne glede, kaj mi nismo za ništa? SMATRAJU NAS PIJANICAMA, PROPALICAMA KAJ I JESMO, CUJ PUNO I NE LAŽU. Činjenica je da smo mi frčni ovak. A CUJ MI SMO FRCNI NA DELU ONAK, MISLIM SEX, A NA POSLU SMO KOMA, NE DA NAM SE DELATI I TAK. Kaj misliš o mraclinskom životu? PA KÉ, PA KE KE TO DISKO, PA TO NIS NE DELA, KE TAJ DRAGEC MISLI? A kaj delaš ove dane? NIŠ CUJ UŽIVAM, KO I OBIČNO, SVAKI DAN IDEM NA GORICU, TULUMI I TAK, ZABAVE PETER, SUBOTU I NEDELU... Kak s ženskami stojiš? CUJ ŽENSKÉ SEM ODJEBA DAVNO, VIDIM DA TO NICEMU NE VODI I JEBI GA AK SI Z ŽENSKOM NESMES PITI, NESMES PUSITI, NESMES JESTI A NE DA TI ONDA KAJ OCE, NE? A ne baviš se nikakvim sportom? KAK NE, ALKOHO-LIZAM, A KE JE TO NEG SPORT, MORA SE NEKO I S TIM BAVITI, NAM IGRAL NOGOMET, DRČAL ZA LOPTOM, KE NI LEPŠE SEDETI V KAFIĆU, PIZZERIJÉ "GALA", NASLONITI SE NA OVAJ, LAKET I POMALO CUGATI PIVU, KAJ Veliš o ovim nogometašima, ke ti oću? E, BANDA, TO BI SAMO IGRALO ZA PENEZE, ZABADAVA NIGDO NEĆE IGRATI. A veli da su šteli, al' su im smanjili sanduke posle tekme, da su prije bili dva, sad je jen. U, TO JE! NIKAKVA IGRA NIKAKVA PIJACA, KAZNA ODMA, DA BOLJE IGRAJU BI DOBILI I TRI SANDUKE. Jesi zamislil možda za njih kakav erb? A, NISEM, NISEM, DELAM NA TOMÉ. Kaj bi predložil? Kaj bi bil glavni znak naše prve, ke ti misliš? GLAVNI ZNAK... FLASA! A kaj bi okolo pometal? FLASA I OKOLO KOMADI!

(NASTAVLJA SE...)

INTERVIEW: TOMISLAV HRKOVEC,
SEKRETAR OO SSO MRACLIN

MOTIVACIJA, ALKOHOL I ŽENE

Pošto smo uvidjeli da se za spiku o omladini Mraclina i njihovom neradu stvorila situacija, zamolili smo sekretara omladine Tomislava Hrkovca da nam bar djelomično dočera organizaciju koja više nije kao nekad. Razgovor smo vodili u prijatnoj atmosferi njegove kuće u Ulici udovica, uz the best brlju, kavu ala Žaklin i duhan.

ŠTO JE NASA OMLADINA NASLIJEDILA OD PRIJAŠNJIH GENERACIJA,
ŠTO SU RANIJA PREDSJEDNIŠTVA OSTAVILA ZA NAS?

HRKOVEC: Naslijedila je hrop papira, klupe koje treba pofarbati i sad to ostaje na nama da rješavamo. Ona nije mnogo utjecala na današnju omladinu, jer današnja omladina ide u korak, u korak sa alkoholom i to loše utječe na nju, oni se budu izgajzali iz kolosijeka, to je 100%. Ne piše nam se dobra BUDUCNOST.

ZBOG ČEGA SU ZA RAD U OO ZAINTERESIRANE SAMO MLABE GENERACIJE (OSMOŠKOLCI, SREDNJOŠKOLCI DONEKLE), A KAD SE VIŠE NAUCE O ŽIVOTU OMLADINCI POSTOJE SAMO NA PAPIRU?

HRKOVEC: Na ovo pitanje je malo teže odgovoriti (Hm). Jedna je stvar istinita da osmoškolci uopće nisu zainteresirani. Imali smo sastanak na kojem nije bio nijedan osmoškolac, sve srednjoškolci. No, oni nisu bili zainteresirani za rad nego više za zajebanciju i htjeli su iskoristiti veće sastanka, jer su čuli za degustaciju u Vukovini. To su im bile pripreme, psihološke, kasnije su stupili na teren, tj. svima je poznato kamo.

ŠTO ĆE NOVO PREDSJEDNIŠTVO PODUZETI DA SE PREKINU LUMPOVANJA U "SNOVAČI" ILI DA SE BAR DONEKLE UMANJE SPIKE VEZANE UZ TU PROSTORIJU U KOJJOJ SE JEDINO MOŽEMO OKUPITI?

HRKOVEC: Mislim da se lumpovanja ne smiju nikad prekinuti, treba se ta tradicija nastaviti. Treba staviti rešetke na prozore da se ne razbijaju stakla i neki sloj postaviti na pločice, asfaltni. Ja sam već razmišljao i o krevetima, kad se nacuraju da si odmah legnu, a i za sex.

DA LI JE ISTINA DA JE U TOJ PROSTORIJI VLADAO RED DOK SU GA VODILE SEX KUBURE, A KAD SU IZBAČENI TAMO NASTAJE NERED?

HRKOVEC: Da, to je istina, oni su mnogo doprinjeli razvoju i na neki način vratili mlade u taj prostor. Vodili su prostoriju uredno i čisto, bez ekscesa, materijalnih šteta i nije ni jasno tko ih je "svrgnuo" s "polažaja"!

DA LI BI OMLADINA MOGLA USPOSTAVITI BOLJU SURADNJU SA SUSJEDNIM OMLADINSKIM ORGANIZACIJAMA?

HRKOVEC: Mislim da bi se neka suradnja mogla ostvariti, ali tu treba malo više zalaganja, kojeg kod nas nema, kao ni motivacije za tu suradnju. Dobra je suradnja između mraclinskih dečki i cura iz Gradića, samo cure padaju na traktore, a ja imam mali URSUS a cure vole velike traktore. Mraclin je jako bust, mislim kaj se tiče ženski. Sve kaj valjaju izvoze se: znate to je izvoz i mi ne možemo to dobiti pod istu zastavu.

ZBOG ČEGA OMLADINA NIJE ZAINTERESIRANA ZA ORGANIZIRANJE
BILO RAKVIH FESTA, A JOŠ MANJE RADNIH AKCIJA?

HRKOVEC: Omladina nije zainteresirana za organizirane akcije,
već za neorganizirane pijanke.

ŠTO ĆE NOVI LJUDI "SA VRHA" PODUZETI DA SE MRTVILO I
NERAD ISKORIJENE?

HRKOVEC: Ja stalno pozivam ljude na sastanke, vjerujem u nas,
nadam se uskoro i nekim akcijama, valjda s ljepšim danima.
Mislim da je Drago Kos-Gec prava faca i da će on znati to sve
pokrenuti, a i ostali ćemo dati sve od sebe.

DUGO OMLADINA NIJE ORGANIZIRALA ČAGE, DA LI ĆE ZA VRIJEME
VASE "VLADAVINE" BITI BOLJE, JER SU ČAGE TRENUTNO MJESTO GDJE
SE OKUPLJA OMLADINA CITAVE OPĆINE, PA I ŠIRE?

HRKOVEC: Da, to nam je u planu, stvarno već dugo u Mraclinu ni-
je bilo čage, posebno omladinske. Na njima će trebati i raditi,
a u ovakvoj situaciji kada još nismo dovoljno +uigrani+ ne vi-
dim tko bi radio. Kada se uigramo biti će i čaga i drugih akti-
vnosti.

ZBOG ČEGA U PREDSJEDNIŠTVU CO GLAVNU RIJEČ VOĐE JEDNA ILI DVIJE
OSOBE, A NE CJELOKUPNO PREDSJEDNIŠTVO?

HRKOVEC: Pa, tu se opet radi o neorganiziranosti i nezainteresi-
ranosti ljudi, i tu kao i u drugim društvima (primjerice NK), sve
pada na leđa jednog ili dva čovjeka, što je svakako negativno.
I NA KONCU, IMAS LI ŠTO PORUCITI OMLADINCIMA?

HRKOVEC: Naravno, ali ne vjerujem u krajnje efekte. Trebali bi se
mladi više zainteresirati za rad u omladini koji je sve samo ne
težak i ono malo vremena što bi ga posvetili njoj zaista im ne bi
previše nedostajalo. Poslije rata omladina je obavljala kudikamo
teže fizičke poslove, a mi se danas kada imamo sve ne možemo ni
okupiti, ni pronaći načine na koje da se zabavimo. Mladi bi treba-
li barem dolaziti na sastanke, ako već ništa drugo.

HVALA NA RAZGOVORU I ŽELIMO VAM USPJESAN RAD.

HRKOVEC: Hvala i vama.

Čini se da iskrenijeg apela nema. Dodimo na sastanke. Posvetimo
dio slobodnog vremena našoj omladinskoj organizaciji, našem dru-
štvu, zajednici. Napustimo birtije, klubove i pokušajmo se vra-
titi nekoliko godina unazad. Mladi Mraclina nisu imali ništa a
bili su zajedno, kopali "Snovaču" i bili su u svakom pogledu za
pohvalu u općini, a sada ne možemo poslati izvještaj sa jednog
sastanka! Vrijeme koje provodimo "Pod lipom" ili bilo gdje ga
uzalud trošimo mogli bismo svakako korisnije iskoristiti.
Oživimo OMLADINU, PROBAJMO BAR!

MLADEN ŠTUBAN

MRACLIN KROZ POVIJEST

Belo Mraclin je uz Donju Lomnicu najveće turopoljsko selo. Pribralo se uz cestu, što vodi od državne ceste ispod Vukovine u Siljakovinu. Pružilo se smjerom jugozapadnim tik do željezničke pruge koja spaja Zagreb sa Siskom. Okružuju ga velike šume Mišine, Kneja, Mraclinska šuma i Mraclinski lug. Kuće su prizemne i na jedan sprat, od kojih ima nešto zidanih i nadkritih crijevom. Općinska je kuća drvena i prizemna. Usred sela stoji nova, lijepa kapelica, posvećena Sv. Vidu. Po shematizmu zagrebačke biskupije od godine 1909. broji Mraclin 1111 katoličkih duša. Ime tog sela razno pišu stara pisma: Mrascin, Mrachlin, Merclin, Mrwchlin, Mraclynve itd., a sva je prilika, da taj naziv nastaje od imena Martin ili Marcel (Martinus, Marcellus), tako, kako je nastala riječ Mratinje od Martinje, Pecic od Petrus, Lalin od Lazarus sa slavenskim dočetcem "in". Možda je to bio posjed kakvog Martina ili Marcella, ili je opet nekoć tamo bila crkva kojih od ovih svetaca. Mraclin spada među najstarija turopoljska sela. Ime njegovo susrećemo već u najstarijoj prošlosti Turopolja. U listinama od godine 1249. i 1255., gdje se opisuju međe velikoga Turopoljskoga Luga, među inim međašima navodi se i zemlja Mraclin (terra Mrascin, Mrachlin). Nema dvojbe, da nije već tada Mraclin bio oveće turopoljsko naselje. Iz jedne povelje od godine 1360. doznajemo, da je predj Mraclinčana bio Staniško sin Vratiška i njegovi rođaci (propingui). Ovaj se prvi puta spominje godine 1258. Između Staniška i njegova roda s jedne strane, pak nekog Čegula i njegovog roda s druge strane, porodi se razmirica o zemlji Doblacki (Doblachmezew). Premda je ta zemlja bila djedovina Staniškova, svojataše ju Čegul sa svojim rodom. Pernica je tekla pred podbanom mestrom Aleksandrom županom podgorskim i sucem zagrebačkim. Podban dosudi ovu prepornu zemlju Stanišku, nakon što je na saboru sa dvanaest svojih svjedoka Meneslavom, Bosinjom, Predom, Marislavom iz Kuća, Vukotom, Jakobom Dragbratovim, Mandragom, Tolom Hotenovim, Vučetom bratom Jakobovim, Radoslavom i Križanom, a u prisuću podbanova pristava Črnka (Feke-te) i pristava župana turopoljskoga Bosinje potvrdio prisegom, da ta zemlja pripada njemu. Skoro zadesi Staniška i njegovu porodicu težak udarac. Negdje oko godine 1269. imali su ovi nešto posla pred Belom hercegom cijele Slavonije, sinom kralja Bele IV, i tu je jedan od njih tako nezgrapno odgovarao, da je teško uvrjedio hercega. Ovako ljutit herceg Bela kazni radi toga Staniška i cijelu rodbinu njegovu tako, da ih je svrgnuo u red gračana (castrenses) i opriječjedio im službu, da donasaju drva (in delaturam lignorum sew ligniferos condicionarios... exindeque in castrenses... redigisset). Kad je pako herceg Bela stvar istražio - kako kazivaše Staniško i njegov rod - hotio ih je za cijelo natrag uspostaviti među jobagione zagrebačkoga grada, dakle opet ih uvrstiti u red togimenog nižeg plemstva. Nu nemila smrt presiječe njegovu žicu života, i tako ostadoše Staniško i njegov rod drvonoše. Kad je 24. augusta godine 1271. ban cijele Slavonije Joakim boravio u Bihaću, dode preda nj Staniško sa svojim rodom, te mu suzrim okom razjasnio što se s njim dogodilo, pa ga zamoliše da im Bogu za volju potvrdi nakanu hercegovu, i da ih opet uspostavi. Ban sasluša njihove molbe, popita Tomu biskupa zagrebačkoga i njegov kaptol, te opata to-puskoga, meštire preceptore reda templarskoga i hospitalaca, te neke plemiće kraljevine i jobagione zagrebačke, grada Okića i Podgorja, među kojima se navode DonjoLomničan Pavao sin Oborov, Vukota i Pavao župan (comes terr.) turopoljski, te neki susjedi. Tu uspostavu potvrdi 1272. kralj Stjepan čime je zauvijek bilo osigurano plemstvo Mraclinčana. (nastavlja se...)

IZ ARHIVE POK. STJEPANA GALEKOVIĆ-JURIGE

DOSTOJANSTVENO I OBJESNO IZVRŠAVANJE UVLAČIONA

Party I: "Osjećam se kao tiranosaurus koji je sve do sada preživio i sad ne zna gdje mu je glava i guzica. Stvari su ovdje jebene od ranog jutra pa sve do kasnog jutra, pa i kasnije itd. Nisam vegeterijanac, ali ovdje sam potpisao kapituleišen pred bašulom i zelenim zeljem (inače klopa je sasvim solidna). Ovdje se svak svakome uvlači u šupak, pojedinačno, a kad treba onda se svi uvlače i kolektivno i tako naizmjenično. Ja pušim samo mali boro i ne odustajem od svojih viktorijanskih viteških navika da dostojanstveno i objesno izvršavam sve svoje isforsirane uvlačione. To su glavne stvari, a bilo je različitih asocijacija i kriza u meni, o kojima se ne isplati govoriti. Sjetim se vas šupaka i života..."

Party II: "Javljam ti se u svitak zore, sjedeći na stolici uz radijator koji ne grije, slušajući nadolazeće zvukove koji dopiru iz spavaone (tiho, tiho, ali jako, jako). Tranzić kraj mene kao da nije tu, nemam velike koristi od njega. Makina nije nešto super, pa sam prepušten carstvu samoće. Opet zasjedam na ovoj stolici, meni već toliko dobro poznatoj, pa tko zna kad će se skinuti ovi Bosanci. To jedva čekam, više nego svoje skidanje. Hitovi su im naravno "Mali mrav", "Pozdravi je" i "Kunem se u brata svoga..."

Party III: "Dobili smo novog komandira, neki jebiveter, zapeo za mene i nikak da prestane. Pederčina stoposto. Kad napraviš pizdariju on to peterostruko udvostruči. Zao mi je metka trošit na njega, a nož mi se ne da mazat, bude ga trebalo uljiti i znaš već, ne znam ni sam šta da mu radim. Ni Štulić sa Azrom nije znao "Što da radi" a vidi čovjek ima već 50 ploča. Sad nešto novo iz svijeta. Nema novosti. Time završavam pisanje ovog pisma, jer sve je presušilo."

Party IV: "Ima tu birceva i cura ali ovak u uniformi osjećaš se ko' idiot. Šetamo tak po gradu i idemo od birca do birca i tražimo ko zna kaj. Možda si već čul da sam ošišan ko' mrtvac iz Jasenovca i kad bi dobio 15 dana nagradnog ovakav se doma ne bi pojavljivao. Desetari su prilično živčani i stalno urlaju, ali ja se otkačim i boli me kita."

Party V: "Još bi pet godina išel u školu, da mogu, samo da skinem ovu glupost. Stari, pizdim u vojsci, u kasarni još kak-tak, ali ovdje je sve tak glupo i monotono, pa kad se sjetim doma i squadre najradije bi da me nema. Treba izdržati još 243 dana."

Party VI: "Ne izlazim ni do dućana. Samo ležim i pokušavam razmišljati. Analiziram neke situacije. I nakon svega, sve ostaje tako zbrkano, no feelings i želim skočiti kroz prozor ili si prerezat žile. Neki put tako popizdim iz čista mira. Već se gledam s rukama u kadi, snenog pogleda, a krv polako ističe i pravi neke čudne apstraktne slike. Onda se sjetim nekakvog straha, boli i rastrijeznim se, makar vele da rezati žile niš ne boli ako su ti ruke u toploj vodi. Ne znam da li da im vjerujem. U biti nisam nikada bila pesimist niti sam žalila samu sebe, a nisam imala ni zašto, kao što ne znam ni sada. Morat ću biti bolja. Potrudit ću se. Osim toga, pričam gluposti, pa moram još vidjeti i tebe kada se vratiš i svu ostalu squadru."

Party VII: "Sretnu novu 1988. i da budeš primjeran vojnik želi ti..." Život nosi svoje probleme, dobio sam svoj dio, ne želim te povrijediti!

LJUDI PRIJE JNA (JOHNNY AND JANNY)

Anketirali smo dvojicu ljudi koji se spremaju na odsluženje vojnog roka. Iz dana u dan cifra im je sve manja. Rekli su... "Jel' moram biti ozbiljan? Čudno i zajebano! Nesretan sam zbog jedne male. Nitko ne bude imal pripovedati gluposti i žal mi je mog bratića Čose kaj bu najebal zato kaj bum ja otišel, pa mu na imal ko plaćati ulaz na zabave. Obično se ljudi napijaju, a ja nisam takav. Ja se naroljam ko' budala i onda mi je lijepo i čaga uspe (atmosfera). Ja velim u alkoholu je i smrt, pa puno košta... No, kome paše nek ga pije: zaključak - probaj i ostavi ili probaj i pij dok ne crkneš! Želim biti svjestan svega. U vojsku moram ići, a niš nis napravil. Postal budem ozbiljniji kaj je pozitivno, ali ipak mi bude falil moj monotoni Mračlin. Mislim da me vojska neće u biti "ubiti u pojam", ukrasti ranije ideale, iako ne znam točno. Ipak, to se ne bi smelo dogoditi. (Johnny)".

"Kak sam? Jednom rječju: Zajebano, čovječe! Namjeravam se još par put napiti i niš posebno. Za oprostajku bum angažiral gajbe a koliko to bumo vidjeli, zavisi o situaciji. U vojsci baš i ne očekujem nekakve promjene, jedino bum prešel u pankere, valjda! Žal mi je ostaviti puno toga: života, karlovačke, stoše u prvom redu. To je bitno, kaj ćeš više." (Janny).
"E, ja najrajše ne bi nikam išel." (Olas)

MODRA GALICA

Tamburaški sastav iz Mraclina djeluje u okviru KUD-a "Josip Galeković", a u slobodnom programu pod imenom "Modra galica". Članovi sastava su: Mario Tandarić-Ciki I prim, Oliver Šturm-Olas II prim, Milena Tandarić-Limena E brač, Mladen Štuban-Mr-mot A brač, Zlatko Matanović-Mata bajs i Zlatko Kos-Boys bugarija.

U ovom sastavu sviramo od 1985. godine, a za sve ove uspjehe i dobru svirku moramo najviše zahvaliti našem voditelju Zlatku Potočnik. Pod njegovim rukovodstvom postigli smo niz zapaženih rezultata i priznanja kao što su: prvo mjesto na općinskoj smotri u Velikoj Gorici 1986. godine, svirka u Hrvatskom glazbenom zavodu kao predstavnici općine Velika Gorica, zatim u novogodišnjoj emisiji zagrebačke televizije itd. U početku smo svirali samo za potrebe KUD-a, no u zadnje vrijeme našeg djelovanja sviramo i na raznim veselicama, jer smo zaključili da smo i dobri zabavljači. Repertoar nam je prilično bogat, u njemu prevladavaju starogradske pjesme, a još je značajnije da sviramo i stare pjesme koje se rijetko gdje mogu čuti. Dosta smo popularni i među mladima koji dolaze na naše probe; uostalom oni su nam i dali ime "Modra galica", jer u Mraclinu već ima jedna klapa koja se zove "Peronospora".

Cilj ovog sastava je da se što duže svira u ovom sastavu i to pod vodstvom Zlatka Potočnika, a kad Mrmot, Olas i Ciki odsluže vojni rok da kupimo vlastite instrumente i dalje se bavimo sviranjem. Živi bili pa čuli!

ZLATKO KOS-BOYS

ABSOLUTNI STRAHI
ILI STO MRACLIN RADI NOĆU (OSIM ŠTO SPAVA)?

Petak at night. Negdje prije devetke; vani prilično šljiva i nigdje žive duše. Magla rastura. Nepogodno za starije koji uz toplu peć prate antiinflacione teme i dileme, no za mlade fakat prepreka nema. U prostorijama KUD-a lampa gori već stanovito vrijeme jer Olas kuri najmanje čuku. Taj je dan bio na regrutaciji i u mislima pred onim kaj ga čeka izvaljuje jednu od onih njegovih doskočica: "Jož, al' se bum bažula žil!" Boys u strogo radničkoj kuti i crno-bijelim tenkama najdublje je zaglibio u stolicu i nervozno traži uvod: "De onda ono, kak ono počne, na, na, na." Na stolu dva karnistra mošta čemu se naravno nitko ne protivi, dapače. Ciki kasni; prihaja sa svadbenih priprema i sa jakim vonjem gulaša i dakonija. Milena, jasno u pratnji, fura se na jeans i sva je našpanana za svirku. Mrmot laganica prebire i škica u instrument prekršteći noge. Jedan iza drugoga prihajaju dva najveća fana grupe; Srž u svom stilu izbacuje glavu, pogled mu odluta do stola i utrči. Priđe stolu, uvali nos u karnistar i ograđuje se: "Ne pijem!" Zatim se malo smuca around, pita čiji je mošt, spusti pogled, digne čašu, okrene se k ormaru, drmne je i strese čupu. Boys ima problema sa atmosferom, ne godi mu prije svih bajsisista koji liči na čovjeka koji nije danima zalijegao, a to nam je kasnije i priznao (gdje je bio? s kim odnosno s čim?). "Teško je to svirati!" (Boys) "Pogotovo na suho" (Srž, opet jednu nagne i toči dečkima). Utrčava Milek, u ruci mu cigara, za reverom karanfil. Odmah se ufurava u svirku, uživa i baca primjedbe: "Sad je mol, ne, ustvari su, Boys, kak bi rekel, pol stupnja niže, nemaš gis nek imaš ge." Mata se okožil, kaže jeftino, neobrijan, skroz u podočnjacima, ruka na bajsu, pogled luta zidovima a misli svi znaju kod koga. Neki se svlače, drugi zijevaju, fumaju ili krijepe dušu; uglavnom najmanje se svira. Cure provale, Olas si bi odsviral "Bolna ti ležim". Thinkaju o fiesti za Martinje budući da je "crni fond" poprilično debeo valja ga pravovremeno olakšati. Konačno svirka dostojna apsolutnih straha, predivna arija, ne znam kaj je to ali fakat para srca, ono ježi se koža. Milek sav uho, Srž se duboko zamislio, a i omladinci koji su u međuvremenu utrčali guštaju uz čašicu mošta. Ono puni sebe svršavaju, zadovoljno se susreću pogledima i punih usana i obraza lutaju ka novim songovima. Žvagu je za ovu prostoriju prešla sve granice, dim postaje dominantan faktor atmosfere koju posebno pojavom čini kompliciranom Deba ("Denes je rock'n'roll poštena stvar"). Buraz mu je zagrlil bajs, Srž viče: "Matanović odi spat" a rulja bi Srža za bajsistu. S fajrundom dolaze Johnny, Janny, Gec i ostala squadra željna odlaska u Cipektown na čagu, što im Srž ispunjava na taj način da dofura car i ofara raj u gužvu. "Galica" ugovara čveng (a kad nego) na samo Martinje, iskusniji odlaze u tople krevete gdje ih čekaju (tko?što?), a željni spike i bez pravih ideja drugi ostaju u nevezanom razgovoru i dobro povezanom drinku. Prošlo je još jedno mraclinsko veče. Toliko uobičajeno i izvjesno. Galica ga je začinila na svoj način, samo njima svojstven, način kojeg primjenjuju godinama i koji im se fakat isplati. I iako to veče nisu bili special raspoloženi za svirku otvorili su poneko srce, probudili feelinge, ispunili onu slobodu na pravi way. A vi? I dalje se gušite u dimu nekakvog kluba, punite uši lošom muzikom i buljite u uvijek iste spremne žene. God bless us!

DAVOR ŠTUBAN

LIVE AND DIE IN BIRMINGHAM

Rock nam je umiruće godine donio odista kvalitetnih i obećavajućih ostvarenja koja su, što je najvažnije i pozitivno iznenađujuće, adekvatno popraćena dosta bogatim licencnim radovima prije svih Jugotona i FGP RTB-a. Tako su se u isto vrijeme kao i u svijetu, u Jugi pojavile ploče "Never Let Me Down" Davida Bowiea i "The Joshua Tree" sjajni peti studijski album irske grupe U2; premijerno izlaze "Get Close" Pretendersa i "Kiss Me, Kiss Me, Kiss Mw" The Cure, ponovno se objavljuje Dr. Robert sa svojim Blow Monkeesima albumom "She Was Only Grocer's Daughter" (bila je samo trgovčeva kćerka) koji je posvećen Margaret Thatcher a nešto kasni "Graceland" Paul Simona. Najsvjetlija solo pojava i nesumljivo najveći autor ostaje onako briljantni Prince sa rijetko dobrim sentišem "If I Was Your Girlfriend". Ipak događaj sezone je prestanak rada grupe The Smiths i to nakon odličnog zadnjeg albuma i dugogodišnje vladavine nezavisnim top listama, sjajnih albuma i kompozicija. Nedavno prvo su yu-objavljivanje doživjeli i Echo And The Bunnymen i The Mission, a raja iz Jugotona do kraja kuke najavljuje još mogućnosti za olakšanje džerova fakat skupim ali dobrim radovima kojih, nažalost, prije nije bilo. Što se tiče bogatih i slavnih uglavnom se nisu makli daleko od prijašnjih pljuga, svaka čast Cliff Richardu kaj je ono ispunio dugogodišnji dream da vidi Jugu i Zagreb, kaj nije pošlo za rukom Rodu Stewardu i Third Worldu. Blowin' In The Wind.....

Nadam se da je činjenica o priličnom truležu, pa i unazadovanju yu rocka dovoljno jaka da podrži tezu o blijedoj umirućoj '87.-oj. Vrijedan pažnje u svakom pogledu ostaje trolist koji bez muke i isključivo kvalitetom pa i koncertnom atraktivnošću čini da je ona koliko-toliko pomena vrije - dna. Beogradska Ekatarina Velika ima solidan i čak tiražan album, no me ni se i dalje čini da oni nikad ne dosežu maksimum svojih mogućnosti. Mnogo je suza prolio Lačni Franz poslije odlaska gitariste Ota Rimelea u Laibach, no Predin i fanti su već toliko zadužili ovu scenu da mirne duše mogu jodlati u maniru "Nocoj bom pujsa razbil". Jedini koji su iz "trice" napravili novi i po prvi puta tekstualni album su Leb i sol. "Kao kakao" odista je suluda ploča sa rijetko lijepim temama "Femme fatale" i "Čuvam noć od budnih". Izvan nepremostivih parkirali su se Električni orgazam, Zabranjeno pušenje i Film. Orgazam je sa "Distorzijom" najavio povratke rock'n'roll korijenima što je potvrdio koncertnim "Braće i sestre". Pušenje i Film sve bolji uživo i zanimljivi na pločama "Pozdrav iz zemlje Safari" i "Sunce sja". Čorba isuviše lji-gava za renome kojeg su stekli albumom "Pokvarena mašta i prljave strasti", a o Dugmetu i Valjku ništa dobra, osim par solidnih laganica. A o onom kaj slijedi dovoljna su dva imena: Cacadou Look i Psihomodo Pop. A gdje su tu Pankrti?

DAVID SYLVIAN

Jealous Guy

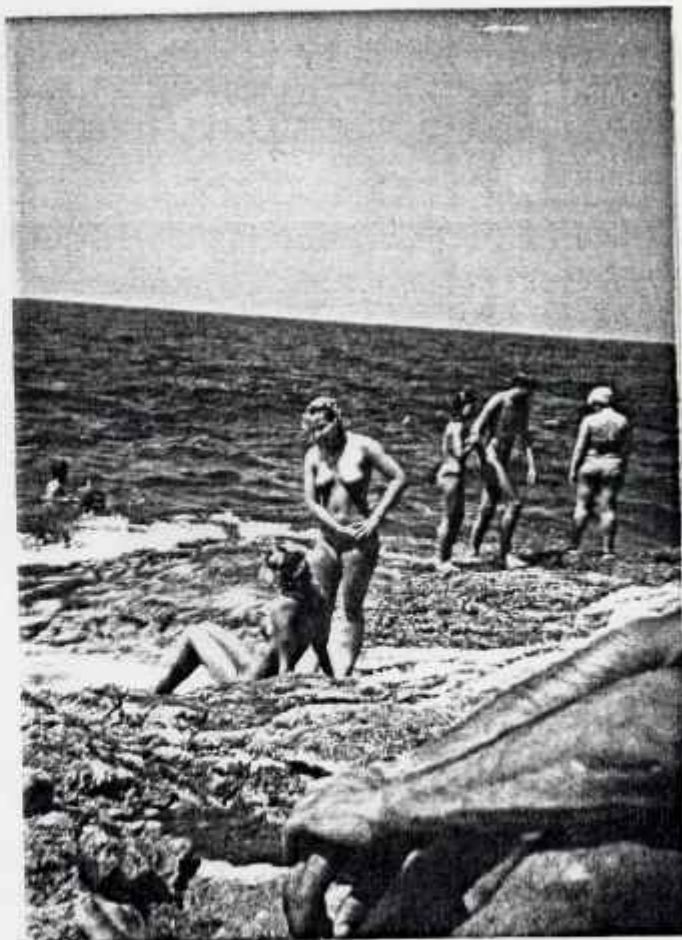
I was dreaming of the past
And my heart was beating fast
I began to lose control
I began to lose control

I didn't mean to hurt you
I'm sorry that I made you cry
I didn't want to hurt you
I'm just a jealous guy

I was feeling insecure
You might not love me any more
I was shivering inside
I was shivering inside

I was trying to catch
your eyes
Thought that you were
trying to hide
I was swallowing my pain
I was swallowing my pain

JOHN LENNON

KAD PRIMITIVCI MARŠIRAJU ...

Za daljni publicitet "Kose" i za onu svoju raju koja je inače, onako, brojnija, moram žrtvovati dio svog vremena da objasnim, pošto ljudi najvjerojatnije pojma nemaju, gdje se rodio i kako se rodio novi primitivizam.

Neka mi raja ne zamjeri što im o primitivizmu pišem kroz dvije sarajevske, odnosno koševske grupe, Elvis J. Kurtovich i još poznatiji VIS Zabranjeno pušenje.

Netko će reći gle ove primitivce i raja pri tome misli da su to ljudi iz pećina koji plešu, klešu kamenje ili ukratko zaostali. Moglo bi se reći da je današnji čovjek još uvijek donekle primitivan, a sam NOVI PRIMITIVIZAM je veoma dobro smišljena ironija na primitivizam onakav kakav je danas, koji nema granica. Dokle god bude ovakvog primitivizma, bit će i novog primitivizma i ironije na gomilu pokreta koji su došli sa zapada, a mi ih primamo zdravo za gotovo, kao jebenu coca-colu.

Primitivizam se javlja krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina, kao i svi klinici, tako su i budući članovi gore navedenih grupa željeli nešto postići u ovoj našoj mjuzi. Tada je u Sarajevu heavy-metal bio u ekspanziji, u Jugoslaviji se počeo probijati novi val, a primitivci su bili ništa, sasvim skroz. Pošto se nisu nigdje mogli uvaliti, nisu mogli ni organizirati koncerte jer nitko od omladine ni od drugih foruma nije htio dati prostor za sviranje. Prvi počeci su uvijek teški, tako da su primitivci umjesto instrumenata lupali po kutijama od antifriza i čineli koje su koristili kao navijački instrument na tekama Želje i Bosne. Pomak je bio kad je Nele kupio orgulje (on inače ima šest razreda muzičke), poslije je Sula kupio gitaru i tako su pomalo došli do nečega sa čime mogu početi. Uglavnom su svirali po podrumima gdje se znalo okupiti dvadesetak ljudi. Na prvi njihov koncert došla je milicija i rastjerala raju, njih 100. Poslije toga uglavnom su svirali kao predgrupa, Idolima, Laboratoriji, Dugmetu... U to doba svirali su na svim mjestima gdje se ukazala prilika; u MZ, u gimnaziji... Uz svirku su bacili i dobru šegu sa rajom koja ih je prihvatila. U to doba, 1981. snimili su i jedan totalni hit BIH "Penzioneri idu na more zimi" koji ide ovako: "Ustajao si svakog dana, uvijek si bio željan sna, sad kad možeš spavat više ti se ne da. Kad si penzioner, čitaš novine, kad si penzioner, igraš dominu, kad si penzioner konačno si sam... Na more mjesto penzionera idu djeca funkcionera, prekrasan svijet Volta Diznija, u tramvaju te puštaju da sjedneš jer oni sjede tamo gdje je važno... Kad si penzioner konačno si sam... refren: Penzioneri na more idu, idu zimi, penzioneri na moru beru mimozu."

Ako se sjećate emisije "Top lista nadrealista" u njoj su učestvovali i članovi Zabranjenog pušenja. Inače ime Zabranjeno pušenje dala je Neletova majka kad je ušla u njegovu sobu koja je bila zadimljena.

U listopadu 1981. gotovo kompletan band Zab.pušenja odlazi u vojsku, a teren ostavlja ostaloj raji koja je tada svirala, na primjer Czbiljno pitanje. Početkom 1982. govori se o velikoj zvijezdi rock'n'rola - Elvisu J. Kurtovichu. I dok se raja iz Pušenja vratila iz vojske Elvis je bio u jednom strahovitom usponu, svirajući već u Zagrebu i Beogradu. To je band o kojem se već pohvalno pisalo, za koji svi znaju. Pušenje je band koji su svi zaboravili. Ali poslije početne krize opet se oformila grupa Zab. pušenje u formaciji; Zena-bubnjevi, Mujo-gitara, Ogi-saksofon i flauta, Nele-klavijature i pjevanje, Sejo i Šare-bas gitara. Nikad nisu bili profesionalan band. (Nastavak slijedi...)

ZDRAVKO STUBAN
SERGINHO - SRŽ

SAM PROTIV MAFIJE

Osobna karta: najaktivniji predsjednik kojeg pamtim. Zagrižen, diplomata velikog formata. Usprkos svemu; protivnicima, slabom interesu Predsjedništva i igrača za rad. Alfa i omega. I iako je situacija u klubu crna, potrudio se da u svom stilu (duhovito) odgovori na naša pitanja.

-U ulozi predsjedavajućeg Predsjedništva N.K. "Mraclin" nalazim se drugu godinu, ili drugi mandat budući da on traje godinu dana. Nedavno smo Predsjedništvo povećali sa 15 na 17 članova jer su dosadašnji članovi svi bili "šlank", kao da ih hrane punice. Kod nas Predsjedništvo postoji na papiru i u miru. Ne boji se rada, jedino pojedinci ne znaju kada je vrijeme rada i kolika je njihova zarada. A to vrijeme "rada" i njihovo zalaganje je nas dovelo u ovo stanje. Teško se nekome zahvaliti, a ne možeš mu njegov "dugotrajni rad" platiti ili ga po glavi mlatiti mjenicama (koga? čega?) ili iz šverca iz Laza jer nema izlaza.

S obzirom na fijasno seniora hoće li klupske prostorije biti slijedeće godine gotove i koji su radovi u prvom planu?

-Prostorije na igralištu će biti gotove kad-tad, za dan-dva, možda i tri, ali pomoć od drugih ne tražimo! Naša momčad se nalazi na onom mjestu koje je sama priredila. Uprava ne igra nogomet, ona radi svoj posao, ali rezultati će kad-tad doći i ovu generaciju izgleda trebamo čim prije zaboraviti. Zato što ih ne krasi zajedništvo, za vrijeme, prije i poslije utakmice, a to je najveće dobro društva u ovoj teškoj situaciji u kojoj se nalazi naša zajednica, društvo, a i mi sami, naravno.

Nije li greška u politici kluba da previše forsira "galamdžije", a premalo dojučerašnje igrače koji su prestali igrati?

-Teško je o tome sada suditi kada ti naši dojučerašnji igrači neće biti u Predsjedništvu, jer izgleda da je svakome ispod časti da da dio masti za klub. Nemam bolji pogled na te "stare" igrače jer nisu pili ruma i maknuli se iz podruma.

Uz dosadašnji nerad i neodazivanje na radne akcije pojavio se i problem vođenja briga oko osnovnih faktora bitnih za postojanje kluba (oružarstvo, prijevoz...).

-Akcije su kod nas izgleda propale, jer treba društvu pomoći, makar i u noći. Pojedinci nisu naviknuti da rade badava. Tih neriješivih problema će biti i dalje dok se ne preselimo.

Koliki su mjesečni izdaci za klub i problemi oko toga?

-Točnije vam to mogu reći blagajnik i tajnik jer su potpisani ugovori sa oružarom i trenerima I i II momčadi. Priliv sredstva je uvijek za nas mali, on nije problem već smo mi sami mnogo veći problem; igrači i uprava i naš odnos jednih prema drugima.

Po Vašem mišljenju, zašto odumire pravi interes za nogomet?

-U ovoj eri televizije, video-rekordera i privatnih interesa po jedinaca koji uz sebe privole i druge nepristaše nogometa pada interes za njega, a pada i zbog lošeg ponašanja igrača. Za vrijeme utakmice oni se međusobno svađaju i psuju, psuju gledaoce i svi su krivi, a ne samo oni. Ne odazivaju se na trening, a treneri su plaćeni. Gledaocima dođe muka kada igrač napusti igru bez dozvole trenera, a prisutan je i nekorektan odnos prema starijim osobama koje vode klub.

Nešto o onima koji rade i o suprotnoj strani, "mafiji"?

-Zahvalan sam svima a i sami znaju koji su radili, a neka služi na čast, na čast onima koji nisu pomogli i odazivali se na akcije.

Bilo je ideja i bit će ih još, ali podrške nema. Daš ideju, radi sam? O mafiji? To je provokativno pitanje; kod nas nema mafije, postoje samo ljudi koji hoće i koji neće napredak društva ili ga koče. Ali ipak sam uspio sve sile trzavice povezati i usmjeriti u jednom smjeru, napretku kluba. Bilo je dobrih ali bit će još i boljih od mene i trebamo im svi zajedno pružiti punu podršku. Podrška MZ i članova SK našeg mjesta je izvanredna i sami smo krivi što smo ih u datim momentima razočarali. Izgleda da se naša MZ do sada nije ozbiljno bavila tim problemom, brizi o našem društvu, društvu mladih, jer ako imaš mlade sportaše imaš mlade branioce domovine. Sportom se trebaju baviti svi građani jer je on u interesu društva. Mi smo samo otežali MZ završetak DVD doma zato što smo godinama bili u zapečku. Po meni, krov na našem objektu bi već trebao biti gotov. Da ga završimo do 29.XI 1987. to bi bio najljepši poklon za proslavu Dana Republike mještanima Mraclina i svim pristalicama sporta u mjestu. Naše želje su zajedničke; održati kontinuitet rada od sada pa do nekada da ne bi interes za nogomet još više opadao, zatim plasman u viši rang, MOL, bi nam svakako dobro došao radi daljnje reputacije koju N.K. ima. A kada će to doći proći će još noći i noći. Uz sportski pozdrav!

AKTIV ŽENA MRACLIN

Budući da većina mraclinskih organizacija ne šljaka baš the best preostalo nam je da govorimo o onima koje rade, a Aktiv žena bez pretjerivanja, što se rada tiče, zauzima čelnu poziciju (čvrsto). Na čelu sa predsjednicom prof. Verom Galeković zauzimaju značajno mjesto među velikogoričkim aktivima. Redovito sudjeluju na susretima žena, organiziraju izlete u Jugi i van nje, odlično surađuju sa ostalim aktivima u okolici, daju značajan doprinos u organizaciji pružajući pomoć KUD-u, DVD-u i MZ-i...Posjet žena iz Novog Sada, koje su dočekana kuružnjakom i šljivom, pokazao je da su odlične i kao domaćini. Na temelju navedenog, a prilično je toga nenadano i tajnovito (kao i sve ženske stvari), možemo zaključiti da "rasturaju" u svakom pogledu i daju primjer ostalim organizacijama kako treba raditi. Uzrok takvog uspjeha leži u marljivosti, drugarstvu i organiziranosti; dakle u tom grmu, ipak, leži zec.

KALTZ I DESPOT

LJUBAVNA PRIČA (171. NASTAVAK)

U braku nije najvažniji seks, već dublji odnos dvoje ljudi. A da bi taj odnos bio potpun i dobro funkcionirao, mora se znati tko je vođa, to jest gazda u kući. Žena ne može da bude gazda iz prostog razloga što je rukovodi druga logika i kada sabere jedan i jedan nikako ne može da dobije dva, već nešto sasvim treće, pa se i sama čudi. Ja sam mojoj ženi (vrlo je zgodna, a to ne kažem samo ja) naredio da zavede mog šefa i tako smo riješili sve probleme mladog para koji tek treba da krene u život. U početku nije htjela, ali sam je uvjerio. Nisam pristalica sile, ali ženama povremeno treba nešto utjerati u glavu. Sada pravim lijepu karijeru (žena mi je bila maloljetna kada sam ih "zatekao") pa držim šefa u šahu, a kod kuće žena ne smije ni da pisne jer je obrukala domaće ognjište i pukla bi sinla bruka u

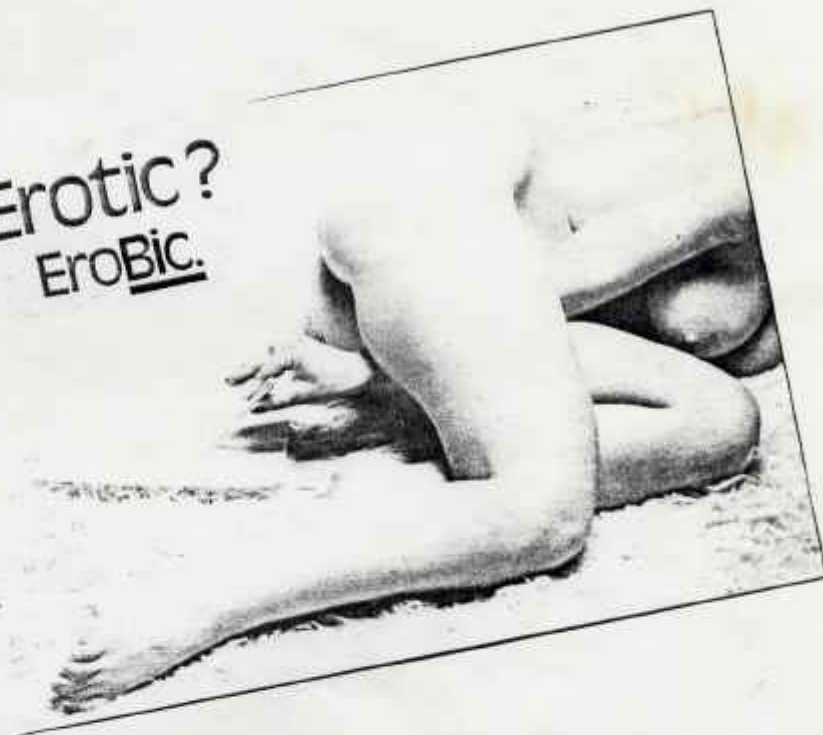
njenoj patrijarhalnoj porodici. Ženu inače ne maltretiram i donosim dosta novaca u kuću. Rekao bih da je zadovoljna sa mnom, jer slušajući o sposobnostima drugih muškaraca u kancelariji, ja, bogami, nisam loš - duže mogu da izdržim nego oni sa svojim suprugama i ljubavnicama.

Ne kažem da svako treba da slijedi moj primjer, ali muškarac mora da uvede red u svojoj kući. (To be continued...)

Alkohol šta je to? Dobro ili zlo? Kad se napiješ imaš tri dana muke i bola i sjetiš se kad si bio pijan ispod stola. Pa opet kažeš neću više da pijem otrov taj koji me grabi u smrtni zagrljaj. Al' kad nađeš flašu drugu ti u njoj utopiš svoju tugu. I tako prolaze dani na zemlji što su mi dani.

TOMISLAV GALEKOVIĆ-ALX (ODGOVOR JE U BOCI)

Erotic?
EroBic.

"Daj mi pusti "Mirjanu", da se setim kak se zove stvar". (Hrk)

"Dej me pusti, vidiš da sem se otkvačil". (Cimba)

"Stani - sad razmišljam". (Hrk)

"Više ne pijem, ke sem već popil". (Srž Snažni)

"Više ne pijem... a ni menje". (gore navedeni)

"Najbolje je niš ne imati, niš ne nositi, samo moreš neke zeti; to je moja teza". (Olas)

"Gle Suzanu glumicu, a ke smo mi sirotinja, šljakeri; jutro rakiju, pokaz v žep i delat". (Olas)

"Jebeš sanduk, mene zanima samo sadržina". (Alx)

"Sad si drmnem četri gambaće i na sastanku reč preuzimam". (Alx)

"Petek se bum napil, subotu se bum napil, a nedelu se bum napil..." (Stiv)

"Kulko ima let? Šesnaest! U, ta je već dlakava". (Jimi)

"To su apsolutni strahi! Svaka za sebe govori". (Franek)

kosa
list oo sso
mraclin, studeni
1987., broj II,
cijena: 500 dinara
naslovna strana:
sade adu (sklesao
d.štuban(with love))

odgovorni urednik:
mladen štuban (intervjui,
korektor, trčkaroš...),
glavni urednik: davor
štuban (tisak, grafika,
sport, potreko i ideje).
zahvaljujemo: jurigi jr.,
olasu, mati, neđi, hrku...